

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimet.

GAZETA TRANSILVANIEI

A N U L U L V I I I .

„Gazeta” iese în ziua care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colector.

Abonamentul pentru Brașov
la administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 staglul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
Său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 73.

Brașov, Vineri, 1 (13) Aprilie

1894.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Aprilie 1894 st. v.

se deschide nou abonament,
la care invităm pe toți amicii și
aprijinitorii fetei noastre.

Prețurile abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.
Pentru România și străinătate:	
pe un an	40 franci
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.
Pentru România și străinătate:	
pe un an	8 franci
pe șase luni	4 „

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Mai mult interes!

Brașov, 31 Martie v.

Am accentuat de multe ori,
că „Asociațiunea transilvană pentru
literatura română și cultura poporului
român” este în împrejurările noastre
de astăzi punctul, în jurul căruia
ar trebui să ne grupăm cu atât
mai mult, cu cât mai strimtorați
suntem pe toate celelalte terene de
cultură națională.

Ar fi cea mai plăcută ocazie
pentru noi, decât din acest punct
de vedere am avut să înregistrăm
fapte și momente, care să ne îndrep-
tătescă a conchide la un nou avânt
îmbucurător în sinul acestei Aso-

ciațiunii, care pentru cultura poporu-
lui român ardelenă este în timpul
de azi aproape singurul asil ocroti-
tor.

Cu durere însă ne vedem siliți
a constata, precum am constatat și
de altădată, că în privința acasta
nu vedem nici pe departe realizân-
du-se acele progrese, ceea însuflă
nobilă și desinteresată, pe care o re-
clamă dela totă suflarea românească
grăua situațiune, în care ne aflăm
azi.

Trecu zile, trecu săptămâni, ba
adese-ori trecu chiar luni întregi,
fără de a se da nici măcar un
semn de viață din partea vechei
noștre Asociațiuni, care deși are
peste 27 de despărțimente, cuprin-
dend aproape întregu Ardélul, se
află însă în tinuturi întregi, unde nu
se scie aproape nimic despre esis-
tența ei.

Când despărțimentul Sălăgean,
care s'a distinsu ca unul din cele
mai active între despărțimentele Aso-
ciațiunii noastre transilvane, luase
anii trecuți laudabila inițiativă, de a
controla mersul învățământului nos-
tru popular din acel tinut, trimi-
tend delegați pe la esamene, încu-
ragiand pe învățatori prin acordare
de premii și laudatorii etc., ne mă-
guliarmu cu speranța, că acestu no-
bil și folositoru exemplu va fi în
celu mai scurtu timpu imitat, decât
nu de toate, der celu puțin de par-
tea cea mai însămnată a despărțē-
mintelor Asociațiunii noastre transil-
vane.

Ne-am înșelat însă în aștep-
tarea noastră, căci frumosul esem-
plu al fraților noștri Sălăgeni a
rămas, pe câtu scim noi, fără imi-
tator. Nu numai, că nu putem
constata un progres în privința
acasta, der multe chiar și din acele
despărțimente ale Asociațiunii, cari
mai înainte făceau ceva, acum par
a fi cuprinse de-o apatie nescusa-
bilă.

Nu scim, cum și intru câtu se
esercită raportulu de subordinațiune,
ce se află între subcomitetele des-
părțimentelor și între Comitetul
centralu din Sibiu, der din informa-
țiuni soite la Redacțiunea noastră din
diferite părți, putem constata, că
fiă-care subcomitet lucră după cum
li vine la socotă; unele din ele nu
convocă nici măcaru adunarea ge-
nerală cu anii întregi, altele o con-
vocă curată numai pentru implinirea
formalității, căci conclusele aduse
în aceste adunări în multe casuri nu
se duc în deplinire, timpul petre-
cutu acolo cu discuțiunile rămâne,
prin urmare, timpu perdit, și cu
toate acestea raporturile subcomite-
telor despre „activitatea” lor de
peste an sunt luate la cunoștință
din partea Comiteturu centralu adese-
ori fără cea mai mică observațiune.

Astfelu se perpetuă răulu și
din acestu rău răsare apatia aceea
tristă, de care vedem, că sunt cu-
prinse astăzi multe din despărțē-
mintele Asociațiunii noastre transilvane.

Ar fi timpul însă să ne recu-
legem în privința acasta și să ne
punem pe lucru cu mai mult zel
și cu mai mare serioșitate. Nu a-
junge să ne plangem numai în
contra apatiei și indiferentismului,
care de altminterlea este o necon-
testabilă bolă în sinul societății
noștre, der trebuie să căutăm și
după cauzele acestei bole și pe câtu
se poate să ne străduim a-le delă-
tura.

Vedem, că în jurulu nostru se
desfășură de toate părțile o activitate
febrilă, care tinde la nimicirea cul-
turei noastre naționale. Societate și
guvern de-o potrivă lucră ziua și
noptea pentru strimtorarea învăț-
mântului și corumperea învățătorilor
noștri populari prin totu felulu de
mijloce și daruri danaice. Cine are
în primul locu chiămarea de-a lu-
cra pentru paralisarea acestor unel-
turi, decât nu Asociațiunea transil-

vană, care și-a pus de țintă cul-
tura poporului român ardelenesc?

Ar fi un păcatu neiertat, decât
noi n'am grăbi, până mai e încă
timpu, de-a exploata vastulu terenu
de activitate culturală, economică
și națională, ce ni-lu oferă acasta
Asociațiune, care este în felulu său
singura, ce ni-a mai rămas, și ale
căreia artere ar trebui să străbată în
tote părțile societății noastre arde-
lenesci, făcend să se simțe esistența
ei în toate unghiurile țerei.

Umberto despre pace.

Regele Italiei a primitu zilele acestea
în audiență pe unu corespondent al lui
„Figaro” din Paris, înaintea căruia a făcutu
următoarele declarațiuni:

„Causa neînțelegerilor dintre Frania
și Italia este atitudine a pătimăș a presei.
... Intre cele două popore esistă simpatia
adencă. Eu sciu foarte bine, că la D-vostre
(în Frania) nu se vorbesce de altceva, decât
de răboiu. Susțineți despre mine, că
vrău răboiulu, și dicesc, că națiunea ita-
liană va arunca fitulul în butea cu pul-
vere de pușcă. Asta e o imposibilitate!
Nimicu nu ne permite nouă a face răboiu.
Bugetulu nostru se luptă cu deficitulu și
Italia este unu stat cu multu mai tinert,
decât să cuteze a face astfelu de aventuri.
Noi am jertfitu totu, ca să facem unitate
Italiei; abia sunt 24 de ani, de când
ni-am eluptat unitatea — de ce deră s'o
periclităm printr'unu jocu, alu căru sfir-
șit nu este sigur pentru nici unu popor.
Ce nebuniă a presupune așa ceva despre
noi! Rău ne cunosc aceia, cari presupun
așa ceva despre noi. Noi, durere, n'avem
bugetulu Frantie; noi doră nu vom pro-
voca pe Frania la răboiu, care dispune
de o armată cu multu mai numără, mai
perfectă. Noi n'avem și nici nu putem
avea astfelu de intențiuni. Dinpotrivă avem
lipsă de economisări mari și tocmai acum
ne dăm silința să mijlocim economisări
cu lealitate și cu hotărre, fără însă ca să
sufere onora și siguranța patriei. Noi nu
constituim periculul de răboiu, ci dinpo-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

VIFORULU.

Dómna Baudoin era o proprietară
avută de pământ. Tatăl ei, unu țeran
bogat din Caux, i-a lăsat o avere, pe
care soțulu ei i-ar fi bcut totă, decât nu-lu
impedeca mórtea. Ajungend fiulu ei la
etate corăspundătoare, se hotări a-lu în-
sura cu o moștenitoare avută, ca astfelu
să-și vadă și casa mai mărită. Din ne-
norocire Louis Baudoin se îndrăgi în fata
unui pescaru săracu, care n'avea nici ba-
rem o luntru, și se hotări a-o lua de soție.
Vedua refuză învoirea, der tinerulu își
puse carulu în pietri și nu a cedat.

Lupta între mamă și fiu dură un
an. În fine ea duse: „Bine, ia-o de soție.
Însă una îți spun: Nu vrău s'o vedă nici-
odată în casa mea, și tu câtu vei trăi, nu
vei primi dela mine nici unu ban.”

— „Cum voesci”, îi duse Louis.
Astfelu cununia se întâmplă.

Trecură cinci ani; trei copii săriau în
jurulu lui. Louis mergea cu socrulu său la
pescărit, și soția lui hrănea copii. Mer-

gea cam pe subțirelu, însă dragostea în-
vingea toate, așa câtu nici odată nu se a-
dresară ei către dómna Baudoin.

Decă se întâlneau Dumineca la ușa
bisericii, ei o salutau, căci așa cerea dato-
rința. Ea însă se învelea și mai tare cu
năframa de pe cap și fără de a duse vre-
un cuvânt, își grahea pașii, ca și când
ar fi mușcat o unu șerpe de călcăe. Nici o
vizită, nici o comunicare în scrisu său cu
vorba, nu avea locu între ei. Totă conve-
nirea se restringea la salutarea acasta, care
i-o oferiau tinerii, și la care bătrăna nu
răspundea.

Intr-o zi urla viforul, care făcea să
se cutremure casele de pe țermure. Dómna
Baudoin locuia singură cu servitoarea ei,
Anetta, una dintre acele fete normane tari,
cari se pară a veți pe pământ, numai
pentru ca să curățescă bonetele femeilor
din acasta țera.

Anetta ridică mânila spre ceru și
cend: „Dómne ce vifor! Câți omeni vorți
fi acum cu frică și grijă!”

— „Cari omeni?” o întrebă vedua,
care ca de regulă, se plimba în sus și'n

jostu prin odai și de toate se atinea,
fără a se ocupa seriosu cu ceva.

— „Rudele acelora, cari sunt pe
mare.”

Dómna Baudoin stătu pe loc.
— „Taci”, îi duse scurtu. Luă apoi o
cusătură în mâni și fiindcă cerulu era în-
tunecat și începea a-se înopța, ea se aședă
lângă ferestru.

Anetta își rădima capulu de unu gemu
al ferestrii și privea spre mare. După ce
i-se porunci să tacă, numai din când în
când scotea câte o vorbă:

— „Caută, tocmai acum s'a surpatu
hornețulu lui Bertrand!... Colo Conchou
grăbesce în jos spre țermuri... și Pierre
Guichard... și Denis Geoffroy și Madalena
Goirau!... Ași vrău să sciu, că ore ce s'a
intâmpat acolo.”

— „Nu vorbi atâtea!” murmură ve-
duva.

Anetta își propuse să tacă, der își
apăsă, totu mai tare nasulu pe gemulu fe-
restrii.

— „Der, deș, așa o tempestate, n'am
mai vedutu nici-odată!” esclama ea după
o pauză.

Dómna Baudoin își puse éraš lu-
crulu la o parte și începă din nou a se
plimba.

Se aușia urlatul viscolului, cum că-
deau scânduri și se spăgeau ferestrii. Ma-
rea era într'o turbare îngrozitoare.

Acum vedeva merse dreptu spre ser-
vitore.

— „Decă ești atâtu de curiosă, tra-
ge-ți ghetel și veđi ce e nou.”

Anetta fu într'unu momentu gata. Când
voi să plece, femeia strigă după ea: „Der
să te întorci îndată, căci vrău să sciu, ce
s'a întâmpat.”

Apoi éraš începă bătrăna normană a
se plimba în sus și'n jostu prin odai. Cu
mânile la spate, cu buzele strinse, cu ochii
în totu loulu și nicăiri.

Trecură dece minute.

— „Anetta încă nu vine!”

Viforul se făcu și mai sălbatic. De-
odată rămaseră ochii femeii așintiți asupra
unui patu de copil, ce era în unghiulu
odaii. E datina în casele aceste, de-a lăsa
tote, cum au fostu mai înainte. Era patulu
fiului ei... alu fiului ei, care e pe mare.

trivă, suntem garanta pĂcii, și știu, cĂ sentimentul acesta de pace al meu este împĂrtășit de monarhul Austro-Ungariei, de imperatul Germaniei și de țarul Rusiei.

„Și într'adevăr, care domnitor ărtă voi, în actualele înarmări, se-și ducă poporul la războiu? Ori și pe a cărui parte va cĂde învingerea, ea ar costa atĂtea vieți omenești, atĂta sĂnge, incĂtĂ nici un rege, nici un imperatĂ nu se pĂte gĂndi la rĂzboiu, fĂrĂ de a nu fi îngrijatĂ de armata lui. Franția așă-dĂrĂ e mistificatĂ, cĂnd i-se vorbește de amenințĂrile nĂstre. Da, Europa incĂrgĂ vocea pacea, și are dreptate. Noi totdeuna amĂ cĂutatĂ în Franția pe amicĂ și vecinĂ nĂstrĂ, care s'a luptatĂ pentru noi și alĂturi cu ostașii nĂștri. Cređi d-ta, cĂ ostașii mei italieni au uitatĂ pe ostașii francezi, cu cari au împĂrtășit și primejdiile și gloria? Cređi d-ta, cĂ noi amĂ ștersĂ din istoria nĂstrĂ luptele dela Solferino și Magenta? IncĂrĂ și vorĂ veni cei doi vecini dela Alpi, la conștiința, cĂ vechia prietĂniĂ existĂ incĂ și va crește cu anii, fiindcĂ noi, pe scurtĂ dĂșĂ, suntem frĂți de sĂnge, toemai așă cum frĂți amĂ fostĂ în lupte.“

Inchiderea corpurilor legiuitoare române.

Joi, în 24 Martie v., s'a închisĂ sesiunea corpurilor legiuitoare ale RomĂniei, prin unĂ mesagiu regalĂ, cetitĂ în camera deputaților de ministrul de finanțe Ghermani,  r în senatĂ de ministrul de externe Al. Lahovari. EatĂ textulĂ mesagiului:

DomnilorĂ senatori,
DomnilorĂ deputați,

IncĂndĂ astĂđi a treia sesiune a acestei legislaturĂ, vĂ mulțĂmescĂ de activitatea rodnicĂ, ce ați depusĂ, spre a conduce unĂ pasĂ mai departe opera legislativĂ, ce v'a supusĂ guvernul Meu pentru imbunĂtĂțirea diferitelorĂ ramuri ale administrației publice.

VotĂndĂ, cu o lunĂ înainte de aplicarea lui, unĂ bugetĂ echilibratĂ numai cu mijloce normale, fĂrĂ adausĂ de imoșitate, sĂu resurse esra-ordinare, ați desĂvirșitĂ programulĂ îndreptĂrei financelorĂ nĂstre, urmatĂ cu înțelepciune și stĂruințĂ de 6 ani necurmatĂ.

AcĂstĂ politicĂ a primitĂ încurajarea și rĂsplata ei prin constatarea, la finea exercițiului 1893-1894, a unui excedentĂ de 24 milioane. FaptĂ unicĂ în analele nĂstre financiare. IntrebunĂțirea acestui excedentĂ s'a fĂcutĂ astfel, incĂtĂ, pe de o parte, ne-a scutitĂ de a mĂri datoria publicĂ cu 11,000.000 aprĂpe;  r pe de altĂ parte, a fĂcutĂ sĂ disparĂ o ultimĂ anomalie din bugetele nĂstre.

Legea pentru o bancĂ agricolĂ este destinatĂ a ajuta clasa atĂtĂ de însemnatĂ a proprietĂrilor și  rĂndașilorĂ, cĂroro le va pune la îndemĂnĂ unĂ creditĂ mai ieftinĂ, ceea ce le este atĂtĂ de necesarĂ, în vedere, mai cu sĂmĂ, a crizei de prețuri de care suferĂ producția agricolĂ în lumea incĂrgĂ.

TotĂ pentru a ajuta și a sprijini agricultura nĂstrĂ, acestĂ principĂlĂ isvorĂ alĂ avuției naționale, ați votatĂ tratatele de comerț cu Germania, cu Austro-Ungaria, cu Belgia, adecĂ cele trei țĂri, cari, dupĂ Englitera, ținĂ primulĂ rangĂ în comerțul nostru esteriĂr. Prin aceste tratate nĂ-amĂ asiguratĂ pe acele țĂrguri egalitatea de taxe vamale pentru tĂte produsele nĂstre; prin acĂlĂ cu Germania mai cu sĂmĂ, amĂ dobĂnditĂ chiar fixitatea și consolidarea lorĂ pe unĂ timpĂ îndelungatĂ. IncĂmbulĂ unui asemenea beneficiu n'amĂ sacrificatĂ nimicĂ din tacsele tarifului nostru destinate a încurajĂ și a apĂra industria nĂstrĂ nĂscĂndĂ.

Din proiectele rĂmase nesĂvirșite din sesiunea trecutĂ, D vĂstrĂ, prin votarea legilorĂ județĂne și comunale, ați completatĂ opera reformei administrative; prin votarea legii judecĂtorilorĂ de ocĂle, ați desĂvirșitĂ asemenea reforma nĂstrĂ judecĂtorĂscĂ, incĂputĂ în sesiunile trecute, prin importantele legi, cari au organizatĂ magistratura dela curți și tribunale și au incĂtrodusĂ principiulĂ inamovibilitĂții. IncĂ sesiunea actualĂ v'ați ocupatĂ de aceea trĂptĂ judecĂtorĂscĂ, care, cercetĂndĂ  facerile mai mici, totuși are, pentru majoritatea populației nĂstre, o importanțĂ de cĂpetenieĂ prin numerĂsele interese, ce le regulĂzĂ.

Legea organizĂrei ministeriului de externe; legea, prin care se formĂzĂ corpulĂ tehnicĂ de lĂngĂ ministerulĂ lucrĂrilor publice; mai multe legi ale ministeriului domeniilor vorĂ aduce asemenea simțite imbunĂtĂțiri în trei ramuri însemnate ale administrației țĂrei.

Prin creditele, ce le-ați acordatĂ, pe lĂngĂ cele atĂtĂ de importante votate din sesiunile trecute, pentru continuarea rețelei nĂstre de cĂi ferate, pentru restaurarea sĂu ridicarea din nou a monumentelorĂ nĂstre bisericești și a institutelorĂ de culturĂ, ați datĂ unĂ lovĂ avantĂ acestui curentĂ de civilizație pe tĂte cĂrĂrile, în care RomĂnia a incĂtratĂ de unĂ sferĂ de secolĂ incĂce, și pe care merge cu pași așă repĂđi și siguri, incĂtĂ și-a atrĂștĂ stima și incĂcrederea tuturorĂ națiunilorĂ Europei.

Armata nĂstrĂ, pentru care s'a fĂcutĂ atĂtĂ în sesiunile trecute, n'a rĂmasĂ uitatĂ nici în sesiunea actualĂ.

Legea pentru sporulĂ de lei alĂ cĂpitanilorĂ și maiorilorĂ rĂspunde dorinței tuturorĂ de a imbunĂtĂțĂ sĂrteea unorĂ oficĂri demni de solitudinea țĂrei. Dorința acĂstĂ legitimĂ, trebuie incĂș mĂrginitĂ prin grija de a nu aduce o sdruncinare în echilibrarea bugetelorĂ nĂstre.

Reforma codului de justiție militarĂ rĂspunde mai bine modificĂrilor din urmĂ incĂtroduse în organizarea armatei nĂstre, Prin incĂdeplinirea, incĂș, a cĂtorva lipse, s'au

lucĂtĂ mĂsurĂ pentru a se incĂtĂri disciplina, aceea virtute, care este cea dintĂiu a unui oșteanĂ, și fĂrĂ de care celealte, în locĂ de a fi o forțĂ, devinĂ o slĂbiciune și o primejdie naționalĂ.

Operei legislative fecunde a acestorĂ trei sesiuni trebuie sĂ urmeze acum opera totĂ atĂtĂ, decĂ nu și mai importantĂ, a aplicĂrei incĂ faptĂ a acestorĂ legi. Trebuie ca unele din ele, mai cu sĂmĂ, sĂ incĂtre cu incĂtĂlĂ în morĂvurile populației nĂstre, care va prețai mai tĂrđiu incĂțelepciunea și folĂsele lorĂ.

Pentru acĂstĂ, guvernul simte necesitatea unei activitĂți stĂruitoare și neimpedecate de altfelĂ de ocupațiuni.

DomnilorĂ senatori,
DomnilorĂ deputați,

Lucrarea D-vĂstrĂ din sesiunea actualĂ, fĂrĂ a fi incĂ completĂ, este incĂsemnatĂ și binefĂcĂtoare. Puteți, dĂr, sĂ vĂ incĂtrecĂți în cĂminurile D-vĂstre cu conștiința, cĂ v'ați incĂmplinitĂ cu prisosĂ datoria, și cĂ, mulțĂmitĂ muncii D-vĂstrĂ, țĂra nĂstrĂ iubitĂ a fĂcutĂ incĂ unĂ pasĂ pe calea fĂrĂ hotĂrĂ a progresului.

IncĂ numele Meu și alĂ țĂrei vĂ mulțĂmescĂ.

Eu declarĂ incĂș sesiunea actualĂ a CorpurilorĂ legiuitoare.

CarolĂ.

SCIRILE ȚILEI.

- 21 Martie.

MonarhulĂ nĂstrĂ în Rusia. Țiarele „Novoje Vremja“ și „Gazetta de Venezia“ aducĂ șcierea șensiționalĂ, cĂ imperatulĂ FranciscĂ IosifĂ va cĂlĂtori la Rusia pentru de a visita pe țarulĂ. Apoi dĂcĂ, cĂ imperatulĂ Wilhelm se bucurĂ forțe tare de planulĂ acesta, de- rece vede în elĂ presemnele unei apropiĂri incĂtre ambele imperii și incĂcheierea unei legĂtĂri intime incĂtre monarhii acelora. „Novoje Vremja“ primĂșce  farĂ de aceste incĂ șcierea, cĂ și imperatulĂ Wilhelm va visita totĂ în acĂștĂ timpĂ Rusia.

Academia RomĂnĂ a ținutĂ ieri ședințĂ publicĂ, în care d-lĂ V. A. UrechĂ a fĂcutĂ o comunicație despre unĂ documentĂ din 1689 dela ConstantinĂ VodĂ CantemirĂ,  r d-lĂ Sava Ștefanescu a ținutĂ o prelegere despre estensiunea stratelĂrĂ sarmatice din Muntenia și Moldova.

PĂrechia moștenitoare romĂnĂ în Iași. CetĂminĂ țara“ dela 30 Martie v.: A. S. RegalĂ prințĂlĂ FerdinandĂ a visitatĂ ieri, incĂșțitĂ de d-nii miniștrii, școlĂ fiilorĂ de militari; apoi incĂpreunĂ cu princessa Maria s'au dĂștĂ la casa Assachy, unde se va instala școlĂ de menajere, care este pusĂ sub patronajulĂ A. S. Regale princessi. AicĂ PĂrechia princiarĂ a fostĂ incĂșpinatĂ de d-nii miniștrii LascĂrĂ Catargiu, Tache Ionescu,

OlĂnescu și de d-nele Catargiu, OlĂnescu și mai multe dĂmne din societatea ieșĂnĂ. La  rele 7 și jumĂcate s'a datĂ unĂ mare banchetĂ de cĂtrĂ primĂriĂ în onĂra AA. LL. RR. princĂlĂ FerdinandĂ și princĂsei Maria. în casele foste Rosnovanu, la care au asistatĂ peste 300 persoane. BanchetulĂ era arĂngiatĂ în sala cea mare și alte douĂ sĂli laterale. Aceste case vorĂ servi pe viitorĂ de palatĂ AA. LL. RR. pe timpulĂ cĂtĂ vorĂ ședeia în Iași. La banchetĂ d-lĂ V. PogorĂ, primarulĂ IașilorĂ, a ridicatĂ unĂ toastĂ pentru AugustĂ visitorĂ ai capitalei Moldovei. A. S. R. princĂlĂ FerdinandĂ a rĂspunsĂ prin cĂte-va cuvĂnte bine simțite. SĂra a fostĂ iluminatĂ. TimpulĂ este splendidĂ. Ađi de diminețĂ A. A. L. L. R. R. au plecatĂ la moșia Poeni, de unde se vorĂ incĂtrecĂ desĂrĂ  r la Iași, apoi mĂne vorĂ porni spre Bucuresci.

Mișcarea naționalĂ. Luna șera studenții universitari din Bucuresci s'au incĂtrunitĂ în numerĂ forțe mare în localulĂ Ligei culturale pentru a lua hotĂrĂri în vederea marelui procesĂ dela 7 Maiu din Clușiu. TĂte dispozițiunile luate de comitetĂ în privința acĂstĂ, au fostĂ aprobate.

La șecția din ParisĂ a Ligei a asistatĂ în ședința de Luna șera vicepreședintele societĂții etnografice franceze, d-lĂ Pret. RĂspundĂndĂ la salutarea de bunĂvenire, d-lĂ Pret a adusĂ urĂri cĂlduroșe pentru reușita cauzei naționale romĂne, asigurĂndĂ pe RomĂni de simpatiile Francei. La incĂtrare și la  șire d-lĂ Pret a fost viu aclamatĂ.

D-lĂ Axente Severu, dupĂ cum cu bucurie  fĂmĂ, s'a incĂtorșĂ ieri la BrașovĂ și se  fĂ bine și sĂnĂtoșĂ.

Familia regalĂ italianĂ la Florența. Familia regalĂ a sositĂ în 10 Aprilie diminețĂ la Florența. Populația i a fĂcutĂ o primire cĂlduroșĂ. DupĂ amiazĂ, PĂrechia regalĂ, princĂlĂ moștenitorĂ și ducele d'Aosta au visitatĂ pe regina Angliei la vila Fabricotti. IncĂntarea a fostĂ forțe cordialĂ și afectuoșĂ. Regina Victoria a incĂtorșĂ la rĂndulĂ ei visita, la 5¹/₄, șveranilorĂ italieni la palatulĂ Petti. S'a plimbatĂ în urmĂ cu ei în parculĂ Cascines. A doua incĂvedere a avutĂ unĂ caracterĂ din cele mai intime. Regina Victoria a incĂbrățiatĂ pe șveranii italieni, le-a mulțĂmitĂ și le a exprimatĂ viua ei simpatie. DesĂrĂ prĂndĂ de familie. MĂne prĂndĂ de curte. PĂrechia regalĂ a Italiei plĂcĂ mĂne șerĂ la Roma.

AmbasadorulĂ austro-ungarĂ din Bucuresci, conte Goluchowski, va cere Țilele acĂșteea sĂ fiĂ pusĂ în disponibilitate, spre a-se putĂ ocupa de incĂnșele sale propriĂtĂți. Nu se șciie incĂ cine va fi numitĂ în loculĂ lui.

De unĂ ceasĂ gĂndea ea totĂ la elĂ. IncĂș gĂndi totĂ la Louis celĂ crescutĂ, la pescarulĂ tare, care îi đise: „FiĂ, cum voiesci!“ cĂnd ea nu se incĂvoi, ca sĂ se cĂșșĂtoșĂ, și elĂ totuși se cĂșșĂtori. Acum incĂș ilĂ vedea incĂntea ei, ca copilĂ micĂ cu pĂrĂ blondĂ, cu ochi albaștrii și cu gropițe în obrazĂ. Ii veniau în minte cele dintĂi vorbe, ce le-a grĂitĂ, risulĂ lui, șĂruturile lui și plunurile ce și le-a fĂcutĂ ea la lĂgĂnĂlĂ lui.

Da, pĂte omulĂ sĂ fiĂ cĂtĂ de bogatĂ în Caux, totuși lucrurile acĂște tĂte îi trecĂ prin capĂ, cĂnd urlĂ viforulĂ.

— „DĂr Anetta nu se mai incĂtrecĂ!“

Iși luĂ mantila și plecĂ  farĂ. AjungĂndĂ la unĂ colțĂ de stradĂ, vĂđĂ o grupĂ de bĂrbați, cari ștețeau în iurulĂ unorĂ pescari, ale cĂrorĂ vestiminte erau pline de apĂ, cĂșmele incĂalte le erau tĂte murdĂrite și le curgea sĂnge pe obrazĂ. ȘtĂtĂ în locĂ și incĂtrebĂ cu unĂ tonĂ asprĂ:

— „S'au incĂtorșĂ?“

UnulĂ dintre ei fĂcĂ celoralțĂ șemnĂ cu ochiulĂ, și apoi rĂspunse:

— „Da!“

Ea grĂbi mai incĂcolo. UnĂ pescarĂ alergĂ dupĂ dĂșna și strĂgĂ:

— „DĂmnĂ Baudoin! DĂmnĂ Baudoin! IncĂtrotĂ?“

— „La vale.“

Și grĂbi  rĂși spre mare. IncĂș elĂ o apucĂ de mantilĂ.

— „Ce folosĂ? Nu-i de D-ta timpulĂ acĂștĂ! Mergi acĂșĂ, pentru-cĂ noi totĂ ne-am incĂtorșĂ!“

Ea ilĂ fixĂ cu ochii.

— „TotĂ?“

— „De șigurĂ!“

— „JurĂ!“

PescarulĂ deveni perplexĂ.

— „D'apoi“ đise elĂ, „aceia, cari n'au debarcatĂ aici, vorĂ fi în Ypart... ori în Fecamp.“

Ea se smulse și voi sĂ mĂrgĂ mai departe. PescarulĂ  rĂși o reținĂ. În momentulĂ acesta venea Anetta cu fața conșternatĂ pe stradĂ la dealĂ.

— „Nu, nu!“ strĂgĂ ea, zĂrindĂ și ștĂpĂna. „Nu, nu merge la vale!“

Femeia bĂtrĂnĂ incĂgalbeni și trebu sĂ se razime de șervitoare, ca sĂ nu cađĂ.

— „Eu sunt de vinĂ! Eu sunt de vinĂ!“ exclamĂ ea cu vocea nĂdușitĂ de lacrimi.

Voiau sĂ o ducĂ incĂtrĂ casĂ, incĂș ea refusĂ.

— „Anetta“ strĂgĂ ea, „vrĂu sĂ-i vĂdĂ!“

Ca prin minune, femeia de-odatĂ își recĂpĂtĂ puterile și amĂndouĂ grĂbiau spre casa, unde locuia Louis Baudoin.

Anetta apĂșĂ pe cleanța ușii și d-na Baudoin incĂtrĂ.

IncĂ lĂuntru era ca în tĂte colibe pescarilorĂ. La picĂrele unui patĂ, acoperitĂ cu unĂ vĂlĂ albĂ, ștețeau douĂ paturĂ mitite, incĂtre ele unĂ lĂgĂnĂ. În tĂte pĂrțile domnia o curĂțenie ștra-ordinarĂ.

TinĂra femeie ședea pe unĂ șĂunelĂ, cu copilulĂ celĂ mai tinĂrĂ în brațe, ceialțĂ doi mai bĂtrĂni se alipeau cu fricĂ de ea. NeputĂndĂ ea sĂ se departeze de acĂșĂ, își trimise radele la țĂrmure, și acum  șteptĂ cu fricĂ incĂtrecerea lorĂ. VĂđĂndĂ pe șocrĂ-sa, cĂ incĂtrĂ, se ridicĂ și đise incĂtĂ:

— „MadamĂ!“

Femea pĂși spre ea.

— „Iubita mea ficĂ!“

— Apoi luĂ pe amĂndoi copiii în brațe, îi șĂrutĂ și incĂpĂ a plĂnge amarĂnicĂ.

— „Șermanii mititei!... Ce e?... Nu șciie?... DĂmne!“

De odatĂ se ađi șgĂmotĂ pe stradĂ. UșĂ se deschise din nou și pe pragĂ apĂrĂ, în fruntea rudelorĂ și prietĂnitorĂ. — Louis.

— „Aici e! Aici e!“

TinĂra femeie îi șburĂ în brațe, se aruncĂ la gĂtulĂ lui, copiii ilĂ ștrĂngeau de picĂre cu bucurie nĂșpusĂ.

Numei dĂmna Baudoin rĂmase nemișcatĂ, ca o statuĂ.

PescarulĂ o observĂ numai dupĂ cĂte-va momente. AsvĂrlindĂ și cĂciula, se aruncĂ spre ea c'unĂ ștrĂgĂtĂ:

— „ȘcumpĂ mamĂ!“

Ea ilĂ cuprinse cu brațele și-lĂ ștrinse la pieptĂ.

(„Pol.“)

V. S.

Ună casă de coleră în București. Acum vr'o trei zile, dice „Naționalul“, un negustor de vinuri, Costinescu, fost intendent la spitalul Filantropia, a sosit din Galați în București cu nise dureri de stomac și dese vărsături. A fost dus imediat la spitalul Colței și internat în secția d-lui dr. Stoicescu. Costinescu a murit peste noapte. Din cercetările microscopice făcute, s'a găsit bacilul colerei și în urma autopsiei, ce s'a făcut, s'a conchis, că Costinescu a murit de coleră. S'au luat imediat măsuri de dezinfectarea și izolarea camerei în care a sucombat Costinescu. Trebuie să adăugem, că la întrebările, ce s'au pus d-lui Costinescu, dănsul a răspuns, că a mâncat nise scoici și fiind apucată de durere de stomac, a beut o țuică, care însă i-au mărit durerile.

— o —

Anunț de concert. După cum auzim, cântărețul de curte al operei reg. sâsesă d-lui Albert Stritt, care de prezent petrece în Brașov, are de gând a aranja un concert, la rugarea numeroșilor săi amici. Ținerea concertului s'a fixat pe 3 Mai în sala otelului central „Nr. 14“ și doritorii de a lua parte la el se pot deja înscrie în librăria d-lui Hiemesch. Se crede, că renumele artistului, care numai de curând a concertat în academia din Berlin și a obținut un succes strălucit mai ales prin cântarea baladelor lui Lów, va produce și aci interesul turturor amatorilor de artă.

Din Bucovina.

II.

Aprilie 1894.

Ca nu cumva să dică cineva, că sunt fantastic, voi documenta prin dovezi destul de eclatante.

În satul Mahala, lângă Cernăuți, era un cooperator cu numele G. Boca, bun Român, eșit și el din talpa țării. Cooperatura era bună și de mult puse parochul ochiul pe dânsa, ca să aducă pe un ginere de-al său, căci de mulțori se întâmplă, că unii parochi făgăduiesc ginerilor cooperatura din loc, numai ca să-și mărite fetele, pare c'ar fi ale lor cooperaturile și n'ar mai fi Metropolit și Consistor. Parochul trăgea la oia lui, d'ar alții erăși trăgeau la oia lor, și s'ermănu G. Boca a trebuit să devină victimă uneltirilor meschine.

Boca a făcut mult bine pentru satul Mahala. A înființat cu învățătorul de acolo un cor de plugari, a mărit școlă, a scăpat satul de patima beției, a... a... adecă n'a fost conțeles cu ceea ce voia parochul bătrân, și pentru aceea, fără de a-l vedea cu vre-o vină, ci numai cu merite, a fost permutat la o altă parochie. Sic! Așa se statoresc exemple pentru preoții cei tineri, cari vor dori cândva să lucreze pentru binele poporului.

D'ar nici celui bătrân nu i-a fost mola: trebuie să fi avut multe păcate, căci l'au suspendat pe timp nedeterminat și parochia au dat'o pe mâna unui preot tiner, n'om c'unu archimandrit, sub cuvânt, că și acest preot B. (Bucevski) a lucrat în Ostrița contra rachii. Lumea însă nu vr'e să credă tute, ci crede, că aici nepotismul a întins mâna de ajutor. Ori cum ar fi, opiniunea publică nu adoptă această procedură, și mai ales din cauză, că Consistorul n'a avut atâta putere de a crea un modus vivendi între parochi și cooperatori, ca pe de-o parte onora celui bătrân să nu fie jicnit, — căci a fi suspendat când ai 60 de ani, nu este ușor de suportat, — pe de altă parte însă cooperativului să-i fi impus a lucra mai de parte cu indoitu zel și abnegațiune, și atunci tot ar felicita acest conclud demn de Inaltul Consistor. Prin faptul însă, că i-a despărțit, s'a dat ansă la scandaluri și ca mâne va fi necesitat Consistorul a face altă nespălată, căci tot parochii, cari nu-și pot suferi cooperativii, se vor deplange asupra lor și aceștia erăși, se înțelege, nu vor tăce și vor demasca pe parochii lor. Vor veni plângeri

drepte și nedrepte și Consistorul va ajunge într'o încurcătură, din care nu se va descurca, și finea va fi, că regimul vădend atâta nepotism, simoniă și placul ochilor verzi și negri, cari încă joca rolul la unul și altul — va fi forțat să combat Consistorul prin armele, ce-i dă de un timp îndelungat. A cui va fi isbânda și a cui rușinea, trebuie s'o cugete serios aceia, cari fac nedreptăți. Lumea-i recunoșce, a tăcut, d'ar până când ore va ține ea călușii în gură de dragul naționalității, er matadorii vor abusa de acest prerogativ sânt și-și vor face mendrele lor după plac?

Acăști matadori, — decă vor voi, îi putem numi pe nume, — caută a se încunjuca cu colone de efiști din timpul lui Pino și Pace. Și ce face Mitropolitul, — au nu scie, s'eu nu voesc să scie, că toți aceia, cari odată l'au pirit la Pino și Pace, astăzi află har și milă la unii din Consilierii, la supușii Prea Sântiei Sale. Acești omeni infernali, înfierați cu sigilul trădării, sunt ei temuți de cătră consilierii, că le fac tute pe plac și apoi se mândresc și strigă sus și tare, că consilierii lucră cum ei le poruncesc? Să fiă acesta drept și să se credă ei îndreptăți a mardări astfel starea consilierilor, și ei de ce să tacă la casă, decă se simțesc, că n'au luat nimic și nu li-au făcut nici o promisiune? Voiți desluși? Una la mână:

În orașul Siret, m're preotul Pistrovski. Un preot, Sbiara, de origine dubie, luat de suflet de mama Balașa, — după dreptul canonic, nevrednic de a fi preot — merge la Pino și-l pîrșce pe Mitropolit și Consistor, și drept răspaltă capătă parochia Siret. Așa ceva era pe atunci la ordinea zilei, și mai sunt mulți de aceștia prin țară, pe cari la rândul lor îi vom da publicității.

Acest preot, cum a venit la Siret, a început a introduce limba rutână în biserică, conform angajamentului luat dela Pino. Cine crede contrarul, să întrebe pe S. cine a introdus limba rutână, — și va crede atunci adevărul.

Măritându o fată, promite d'estră ginerelui cooperatura. Ce rideți? Intrebați la Consistor, câte jalobe n'a făcut asupra cooperativului Dljanschi. Cetitorul să fi obiectiv și să cugete, din care cauză până ce n'a măritat fata, n'a trebuit în S. alu treilea preot, îndată după nuntă însă, a și pofit un alu treilea, și anume pe ginerele său, Consistorul în timpul dintăiu a fost puțin obiectiv, apoi — se dice prin stăruința unui archimandrit — a mai șovăit și-i crede parochului tute câte le spune. Ba ceva mai mult, tatăl ginerelei, parochul, spune sus și tare și fără sfielă, că archimandritul i-a promis, că va înălțura pe cooperativul actual și va face pe fiul său cooperativ la tatăl fetei. Pote să fi adevărat și noi vom crede, abia când l'ar împinge păcatul să facă așa ceva, ca să vadă lumea, că el lucră contra Mitropolitului, aliându-se cu Efiști din timpul lui Pinopcea. Spre a nu confundă lucrurile, archimandritul din chestia nu-i rudă cu ginerele parochului.

Noi sfătuim pe toți preoții tineri, cari ori câte funcțiuni fac și câte neajunsuri au de a suferi din partea celor bătrani, să le noteze, căci li-va sosi când-va ziua cea de judecată, și așa mulți bătrani vor dă cinstea pe rușine — și vor fi suspendați ca cel din Mahala, — cu tute că Consistorul ține parte celor bătrani, nelegiuirile însă trebuie să fiă vădite și sorțea lor trebuie să primescă o ameliorare; probabil, că chiar guvernul va trebui să vorbească ultimul cuvânt. Atunci notițele basate pe argumente adevărate vor fi motorii, cari vor croi cooperativilor o stare mai bună decum a astăzi, când au ajuns mulți a fi slugă la dărlög și a locui prin nise locuinți numai cu trei păreți.

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1894.

(Urmare).

Asociațiunea belgiană a chimiștilor a invitat Academia (ședința dela 24 Sep-

temvre) a participa la congresul său internațional, care se va ține la Bruxelles, în luna August viitor. De asemenea, Congresul internațional al Orientaliștilor a invitat Academia, să participe la a 10-a sesiune, care se va ține la Geneva la 3—12 Septemvre.

D-l G. Weigand, membru corespondent, cunoscut prin cercetările și scrierile sale asupra Românilor Macedonen și a dialectului lor, a comunicat, la 28 Mai, o relațiune despre începutul funcționării seminarului de filologie română, deschis de d-sa, pe lângă Universitatea din Lipsa, cu ajutorul guvernului român.

Același învățat a arătat Academiei, la 11 Februarie, că a terminat scrierea despre călătoriile sale în Turcia, spre a studia pe Macedo-Românii, și a cerut un ajutor pentru tipărirea ei. Cererea se află în studiul secțiunii literare, er deciziunea asupra ei este așteptată dela votul d-vostre.

D-l profesor Enea Hodoș, dela Caransebeș, a prezentat Academiei, la 14 Ianuarie, tomul I al publicațiunii sale *Poesii populare din Banat*, și a cerut ajutor, pentru a continua publicațiunea. Cererea se află, ca și cea precedentă, în studiul secțiunii literare, care ne va prezenta propunerile sale asupra ei.

D-l I. Popu-Reteganu, vechiu învățat în Transilvania și cunoscut prin bogatele sale colecțiuni de literatură populară, a trimis Academiei, spre publicare, o culegere de povești. De asemenea preotul T. Bălășel, învățat la Ștefănești (jud. Vilcea), a trimis, spre același scop, o colecțiune de poezii populare. Secțiunea literară vă va aduce propunerile sale asupra acestor cereri.

Academia, dimpreună cu înțregă țara, s'a bucurat, când a vădit consolidându-se Dinastia prin căsătoria A. S. R. Principei Ferdinand, moștenitorul tronului, pe care suntem fericiți a-lu numera între membrii onorari ai instituțiunii noastre, cu A. R. S. Principea Maria. Colegii noștri D. C. Olănescu și N. Quintescu, au dat cu acea ocaziune expresiune simțimintelor noastre, prin compunerile lor poetice, cetite în ședințele dela 15 Ianuarie și 5 Februarie.

Harul de sus a binecuvântat această căsătorie, dând Dinastiei, Țării și Națiunii odrasla mult dorită, pe Principele Carol, născut în sinul Carpaților la 3 (15) Octomvre 1893. Academia s'a asociat, și cu această ocaziune la bucuria generală a Națiunii, exprimând M. S. Regelii simțimintele sale și urările de viitor fericit pentru Dinastia Sa și pentru nemul românesc, printr'o adresă scrisă de toți membrii prezenți. Adresei noastre M. S. Regele a binevoit a răspunde cu acele simțiminte de dragoste, pe cari totdeauna le-a arătat Academiei.

D-lu coleg D. C. Olănescu, în ședința dela 5 Noemvre, a cetit o *Odă cu prilegiul născerei Principei Carol al României*.

(Va urma.)

ULTIME SCIRI.

Varșovia, 11 Aprilie. Cercurile politice de aici confirmă scirea despre visita ce-o va face împăratul Francisc Iosif Țarului Alexandru. Locul și timpul nu e încă stabilit.

Budapesta, 11 Aprilie. Debaterea specială asupra căsătoriei civile se va face în zilele proxime. Durata dezbaterii va fi scurtă, așa că la începutul lui Mai proiectul va ajunge în camera magnaților.

București, 11 Aprilie. Altețele Lor Regale principele Ferdinand și principesa Maria, vor pleca Vineri dimineața din București la Coburg prin Predeal. Un tren special va conduce pe Altețele Lor până la graniță. În Sinaia Altețele Lor se vor opri câte-va ore și de acolo își vor continua călătoria.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.“

Budapesta, 12 Aprilie. În ședința de azi a parlamentului, s'a făcut votarea asupra proiectului de lege pentru căsătoria civilă. Proiectul a fost primit cu majoritate de 200 voturi.

NECROLOG. Dimitrie Bozganu, preot ces. și reg. gr.-or. rom. în pensiu după scurt timp de bolnavire, fiind împărțit cu sf. taine, în etate de 73 ani, a încetat din viață în 8 st. nou la 11 ore, a. m. Osămintea s'a înmormentat în 10 st. nou, în cimiterul militar din Timișoara. Fie-i țărina ușură. Valeriu D. Bozganu, Teresia Bugariu născ. Bozganu, Ioan Bozganu jun., George Bozganu nepoți și nepote Ioan Bozganu frate. Mariuța Ivanu născ. Bozganu, Nasta Mare născ. Filipescu, Giula Rujanu născ. Bozganu nepote.

Ajutor pentru școlile din Blăși.

Aron Gerasim v. prot. Iernotului a colectat: 1.) Din Petrilaca rom. dela: Aron Gerasim 10 fl., Laur Gerasim cleric 2 fl., George Rusu inv. 1 fl. 33 cr. Alții cu cr. Total 17 fl. 33 cr., 2.) Din Chinceșu pe l. Nr. 447 dela: Bis. gr. cat. 2 fl., Nic. Ignat 1 fl., Dela alții 1 fl. 30 cr. 3.) Din Saniacobu dela: Valeriu Mărgineanu 1 fl., — 4.) Din Bobohalma dela Ioan Mărgineanu 1 fl., 5.) Din Vidraseu dela: Ioan Viciu 2 fl., Alții cu cr. Total 2 fl., 70 cr., 6.) Futacu dela: Sofron Oprea 1 fl., Emil I. Francu 1 fl., Sonu F. Popu 1 fl. 10 cr., Alții cu cr. Total 4 fl., 7.) Din Cucerdea rom. dela: Teodosiu Lechințan 5 fl., Dela popor 20 cr., 8.) Din Bordu dela: Ioan Bucuru 2 fl. 50 cr., Ales. Tămaș 2 fl., Andr. Voda 1 fl., Alții cu cr. Total 10 fl. 52 cr., 9.) Din Sălcud: Dănilă Nicora 1 fl., Bis. gr. cat. 2 fl., Alții cu cr. Total 4 fl., 10.) Din Acințișu: Dem. Meta 2 fl., Alții cu cr. Total 4 fl.

Nicolau Coroiu Ponoreanu a colectat pe l. Nr. 718 dela: Bis. gr. cat. Ponorelu 6 fl. 13 cr., Nic. Candrea notar 2 fl., G. Candrea, P. Nicola, Enea I. Gerasim 2 fl., Hans Binder apot., I. Galderu câte 1 fl., Nic. Coroiu Ponoreanu 2 fl., Alții cu cr. Total 23 fl. 48 cr. Petru Ostata preot în Okorit trimite 5 fl., Isidoru Saturnu preot în Merisoru a colectat dela: Is. Saturn 5 fl. 60 cr., I. Rănu Andronic 1 fl., G. Ișvan 1 fl., I. Leliuga I. Leliuga 1 fl., Ioan David 2 fl., Alții cu cr. — Total 13 fl.

Basiliu Mascaparin Tritul sup. a colectat pe l. Nr. 807 dela: Toma Suci inv. 1 fl., Ioan Suci propr. 5 fl., Bas. Mascaparin preot 2 fl., Alții cu cr. Total 15 fl.

(Va urma.)

DIVERSE.

Numele Spaniolilor. Spaniolii, au ținut în totdeauna, ca să aibă nume lungi, pe care nimeni să nu le potă pronunța de cât numai răsufind de mai multe ori. Guvernorul actual al Madridului întrece prin lungimea numelui său pe toți spaniolii. El se numește Don Jose Angel Mena del Barcoy Goyoso de los Cobos Pando Tellez Giron Godinez de Paz duc de Tamamez. În peninsula iberică era un vechiu obicei cu ori-cine trecea peste vre-un pod, să plătescă ca taxă câte 4 maravedis pentru fi-care nume, ce pōrtă cel care trece podul. Urme despre acest obicei se găsesc în mai multe anecdote populare pe la locuitorii dela Pyrenei. Un Castilian vanitos și incult, însoțit de un om din Asturia, simplu d'ar forte cult, să prezintă împreună la intrarea unui pod. Cel dintăiu strigă cu o voce tare numele și pronumele său; el a plătit 80 de maravedis. După el cel din Asturia scote doi maravedis și dice cu voce stinsă: „Eu abia mă numesc Pedro!“ Acestă farsă devenise proverbială. Decă noul guvernor al Madridului ar plăti taxă pentru trecerea podului, ar trebui să dea 48 de maravedis.

Literatură.

A apărut al 5-lea volum din „Documente privitoare la istoria Românilor, 1531-1552”, culese, adnotate și publicate de Nic. Densușianu. Acest volum face parte din seria publicațiilor Hurmuzaki, și este numerotat Vol. II. Partea 4. Documentele cuprinse în acest volum se referă la evenimentele principale istorice petrecute în toate țările românești în epoca dela 1531-1552. Pe lângă interesul lor general pentru istoria română, documentele aceste au o deosebită importanță pentru istoria de stat a Transilvaniei. Anume, aici ni-se înfățișează primii pași, ce-i face Casa austriacă, ca să supună dominațiunii sale Transilvania, care rămăsese independentă, după desființarea Ungariei, la anul 1526. Chiar și istoria lui Mihaiu Viteazul în Transilvania și politica lui față de împăratul Germaniei de-o parte, și Sultanul turcesc de altă parte, nu se vor pute deocultă înțelege, fără documentele din epoca dela 1531-1552.

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 April 1894.

Table with exchange rates for various currencies and goods in Vienna, including gold, silver, and various types of flour and oil.

Table with exchange rates for various currencies and goods, including bank notes and interest rates.

Cursul pieței Brașov.

Din 12 April 1894.

Table with exchange rates for various currencies and goods in Brașov, including bank notes and interest rates.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Nr. 246-1894.

Concurs!

Devenind vacanțu prin mörte postulu de învățator adjunctu dela școala centrală grănițerească din Orlatu, comitatulu Sibiului, cu unu salariu anualu de 277 fl. v. a., apoi relutu pentru cuartir și lemne de focu. prin aceta cu terminulu până la 18 Aprilie st. n. a. c. se escrie concursu.

Reflectanții să-și trimită suplicele instruate cu toate documentele prescrise de lege la

Comitetulu administratoriu de fondulu și școalele centrale a foștilor grănicerilor din reg. rom. I.

Sibiu, în 11 Aprilie 1894.

414,1-2.

PUBLICAȚIUNE

În 22 April a. c. st. n. se va ținea în edificiu școlei gr. or. din Perșiana licitarea băii de pãtrã proprietatea bisericeii gr. or. din Perșiana, pe o duratã de 6 ani, prin oferte inchise seu verbalu. Prețulu strigãrei pro unu anu 100 fl

Voitorii de a licita suntu prin aceta prețuți, ca până la 10 ore a. m. din susu numitã și a-și înainta ofertele dimpreună cu 10% vadiu, la subsemnatulu officiu parochialu gr. or., unde în orele oficiose se potu vedea și condițiunile.

Oficiulu parochialu gr. or.

Sz. 252-1894.

Pályázati hirdetés.

A kormányzatomra bizott vár meg a felvidéki járásában az 500 ft. évi fizetés és 100 forint lakbér illetménnyel javadalmazott járási irnok állás nyugdíjazás következtében megüresedvén, felhivom mindazokat, kik azon állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi l. t. cz 19 §-a követelt minősítettségüket igazolókrmánnyal felszerelt kérvényeiket legkésőbbben folyó hó 25 ig hozzám adják be.

Kelt Brassó, 1894 Apr. hó 9-én.

Maurer Mihály s. k főispán.

Prețuri fără concurență!

Prețuri fără concurență!

Prețuri fără concurență!

Avisu!

Pe sesonulu de primãvarã și de varã mi-au sositu toate NOVITAȚILE

de vestminte de bărbați, de junii și de băieți, pecum și pãlãrii, albituri, gulere, umbrele de plou și sãre în asortimentu bogat.

Rog pe On. publicu a da atențiunea binevoitoare asortimentulu meu strãlucitu și bogat.

HENRIK SCHUL, Brașov, Tãrgu-Înaltulu Nr. 28.

1-12

Prețuri fără concurență!

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale cãii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Oct. 1893.

Large table showing train schedules and fares between various cities including Budapest, Brașov, Sibiu, and others. It includes columns for train types, departure times, and fares.

Nota: Numerii încadrați cu linii grãse însemnãzã orele de noapte.